

JEZUS CHRYSZTUS JEDYNY ZBAWICIEL

Metoda spotkania: EWANGELICZNA REWIZJA ŻYCIA

To nie kontrola sumienia, postanowień, przyzwyczajanie się do uwagi, ale **NOWA WIZJA (RE - WIZJA)** twego życia oglądanego innym wzrokiem niż wzrok zmysłów lub rozumu, bo wzrokiem wiary. By była skuteczna winna koncentrować się na jednym odcinku życia...

Wydarzenie jest pierwszą materią rewizji życia. To miejsce gdzie Chrystus zaprasza do współpracy z Nim. Miejsce, gdzie powinniśmy się z Nim spotkać, zapytać Go i zaangażować się wypełniając Jego pragnienie, co do nas samych i do naszych bliźnich.

Przebieg Spotkania:

1. Modlitwa do Ducha Św.

2. Widzieć: przedstawienie konkretnego wydarzenia lub kilku podobnych świadczących o pewnej postawie mentalności, stylu bycia. Istotą - **zobaczyć problem!** Może to być ewentualnie wydarzenie z Ewangelii (w świetle, którego w następnym etapie osądzimy nasze konkretne wydarzenie lub naszą postawę życiową), lub wydarzenie opowiedziane przez innych.

3. Osądzić: cel - ocena wydarzenia lub postawy w świetle nauki objawionej. Korzystamy z Pisma Św., nauki Kościoła i całej Tradycji.

Odwołujemy się także do własnego sumienia (szczególnie dla jego prawidłowego ukształtowania, gdy na etapie widzieć przyglądaliśmy się konkretnej sytuacji z Pisma Św.). Ludzkie czyny rzadko są jednowymiarowe. Ważna jest intencja czynu, okoliczności, a także, kim jest działający człowiek. Ważne jest znalezienie obiektywnej prawdy, po to by wytyczyć drogi dla osiągnięcia postawy uznanej za ewangeliczną.

4. Działać - jeżeli uznajemy, że nasze spojrzenie na rozważane zagadnienie wymaga korekty, wówczas decydujemy się na podstawowy czyn wierzącego - **NAWRÓCENIE, zwrócenie się jeszcze bardziej w stronę Boga objawiającego się człowiekowi.**

WAŻNE! – *chodzi o podjęcie konkretnych postanowień*, które nasze życie mają jeszcze bardziej upodobnić do ewangelicznego wzoru.

5. Modlitwa końcowa.

CEL DYDAKTYCZNY: ukazanie osoby Jezusa Chrystusa jako jedyne go zbawiciela człowieka. Odkrycie w Jezusie Chrystusie Bożej odpowiedzi na grzech człowieka i niedolę, jaką on za sobą pociągnął.

CEL WYCHOWAWCZY: wykształcenie postawy przyjmowania Jezusa jako osobistego Pana i Zbawiciela.

PRZEBIEG SPOTKANIA:

1. MODLITWA

2. WIDZIEĆ

- Jakie mogę wymienić „choroby” środowiska, społeczeństwa, w którym żyję?
(uzależnienia, brak szacunku dla życia ludzkiego, spadek wartości rodziny, nieposzanowanie praw człowieka, wyzysk, duże różnice w warunkach życia ludzi biednych i bogatych, itd.)
- Co jest przyczyną każdego z tych zjawisk?
(należy ukazać, że wymienione zjawiska są skutkiem grzechu)
- Jaka jest sytuacja ludzi, którzy w takich warunkach, okolicznościach żyją?
(są pogrążeni w sytuacji, w której się znaleźli, nie radzą sobie, często potrzebują pomocy, żyją w lęku)

3. OSĄDZIĆ

Rz 7, 15-24

- o czym pisze św. Paweł w tym tekście? Czego doświadcza w swoim życiu?
- o czym świadczy to rozbicie, brak harmonii w życiu człowieka?
- na jaką potrzebę wskazuje?
- dlaczego w w. 24 Paweł składa Bogu dziękczynienie? Przez kogo je składa?

Pod koniec 7 rozdziału listu do Rzymian św. Paweł opisuje sytuację człowieka, który doświadcza w sobie siły grzechu i jego skutków: brak harmonii, pokoju wewnętrznego, sprzeczności, które każdy z nas nosi w sobie. To wewnętrzne rozbicie, którego sam człowiek nie jest w stanie w żaden sposób przewyciężyć świadczy o tym, iż każdy potrzebuje zbawienia, każdy potrzebuje interwencji Boga w swoim życiu, by móc odnaleźć pokój, by móc odnaleźć właściwą równowagę i kierunek życia.

W wersecie 24 Paweł stawia pytanie „któż mnie wyzwoli z ciała, co wiedzie ku śmierci” to znaczy „kto mnie uwolni od grzechu, który ma śmierć jako konsekwencję” i natychmiast na nie odpowiada składając dzięki Bogu przez Chrystusa. To Bóg w Chrystusie, za Jego pośrednictwem, wyrwa człowieka spod panowania grzechu, spod panowania śmierci i obdarza prawdziwym życiem, pokojem, harmonią.

Rz 5, 6-11

- który z wersetów mówi bezpośrednio o tym, że Jezus dokonał pojednania każdego z nas z Bogiem?
- przez co się to dokonało?
- przez co zostaniemy zbawieni?

Jezus przyszedł na świat przede wszystkim po to, by odbudować związek człowieka z Bogiem. Była to inicjatywa samego Boga, który posłał swego Syna na świat, aby dokonał tego, do czego sam człowiek nie był zdolny. Jezus oddał swoje życie za każdego człowieka, by mu okazać Bożą miłość i gotowość do przebaczenia, a zmartwychwstając przewycięzył grzech i jego najgroźniejszy skutek – śmierć.

JEZUS UMARŁ NIE TYLKO ZA WSZYSTKICH LUDZI. UMARŁ ZA MNIE, KONKRETNIE ZA MNIE. WIĘCEJ JESZCZE: ZAMIAST MNIE. WZIĄŁ NA SIEBIE SKUTKI MOJEGO GRZECHU – AŻ PO ŚMIERĆ – I W TEN SPOSÓB UWOLNIŁ MNIE OD NICH.

Dz 4, 12

- o czym świadczy ten fragment?
- co to znaczy, że zbawienie jest w imieniu Jezusa?

Możliwość zbawienia istnieje - istnieje w Jezusie Chrystusie. Dokonało się przez Jego wcielenie, śmierć i zmartwychwstanie. On jest jedynym zbawicielem: poza Nim są tylko namiastki, fałszywe rozwiązania przynoszące rozczarowanie i poważniejsze jeszcze pogmatwanie życia.

4. DZIAŁAĆ

- na ile przyjmuję prawdę, że i ja jestem człowiekiem grzesznym?
- na ile wierzę, że jedynie Jezus Chrystus może mnie wyzwolić z grzechu?
- na ile przyjmuję Jezusa Chrystusa jako tego, który mnie uzdrawia i który kieruje moim życiem?
- co mogę uczynić aby Jezus Chrystus był każdego dnia moim Panem i Zbawicielem?

5. MODLITWA